

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

123. Villa Iuliani: Expressa ex Iuliano Imp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Nota.

Hac descriptio, ut apparet, & exquisitis inuentis, & elegantiarum deliciis tota affluit: cum eadem conferri poterunt hypotyposes: quas habent Homerus Odysseus. Pindarus Olymp. lib. 6. Aristophanes Carax. 154. Sibylla lib. 6. Virgilius 6. Eneid. Tibullus sed Valla locupletior inuenitur. Adde ad hoc argumentum Paradisi terrestri descriptionem quam ex P. Richeomio Latinam feci. Gilbertus Cognatus hic affert descriptionem Elysiorum camporum, quam totam inuenientes apud Muretum.

VILLA IULIANI.

Expressa ex Iuliano Imp.

Συγκτησίδιον μικρόν, &c.

Descriptio CXXIII.

Pradiolum exiguum quatuor agrorum, quod à Theta mihi datum in Bithynia est, tuæ sapientiæ, beneuolentiæq; dono: do vilius me hercule munus, quam quod opibus celebre, & beatum existimatione, & sermone hominum efficere possit. Verum non vsque adeo iucundum, nec insuaue, si tibi singulis partibus, & circumstantiis illud descriptum: ob oculos ponam. Nihil verò obstat, quominus tecum iocemur homine abundante gratiis, atque eruditione. Dissitum est à mari stadiis non plus viginti, ut neque mercator, neque naua nugator, aut incuriosus huic loco sit molestus. Neque tamen profus Nerei gratiis destituitur: sed piscem semper habet recentem, & palpitantem. Progressus autem ab ædibus in collem quendam, eò Propontidem, insulasq; oculis perillustrare possis: itemq; urbem à generoso, ac strenuo rege cognominatam. Non algis, muscoq; insitit, neque vbi periculum sit, ab eiectione in litrus, & arenam, mitibus omnino, fereq; non nominatis. Sed in hedera, cepisque, & herba fragante: ibi amoenissimum est, recubantem, cum librum inspexeris: deinde visum recreare, atque in naues, & mare, summa cum voluptate transmittere. Ea mihi adolescenti profus tenero habitatio videbatur iucundissima. Nam & fontibus non

malis prædita est, & balneis non inamænis, hortoq; & arboribus. Posteaquam verò ad virilem, & constantem ætatem peruentum esset, veteris illius consuetudinis viuendi me desiderium cepit, veniq; sepe, neque inanis, aut inutilis ille nobis conuentus fuit.

At ibidem agriculturæ meæ paruum quoddam monumentum, vinea breuis, quæ vinum suauiter fragrans, atque dulce gignit; non expectans, donec à tempore Bacchus aliquid accipiat. Videbis gratias, botrus tum in vite, tum sub torculari pressus, rosas olet. Mustum iam in cadis contentum ita est, quasi è nectare haustum sit, si Homero credimus. Qui factum est ergo, ut non magna copia sit eiusmodi vitium, neque in complura iugera sint transfusa? forte quoniam negligentius infitionem curauit; sed cum sobrius Bacchi crater mihi sit & frequentatio nympharum; tantum parauit, quantum ad meum, meorumq; necessarium, qui pauci sunt, vsum pertineret. Nunc verò tibi charum caput dono, re quidem ipsa paruum, gratum tamen amico ab amico profectum, domo domum, iuxta sapientissimum vatem Pindarum. Literas ad lucernam hiulecæ, & tractim scripsi: quamobrem, si quid peccatum est, velim id non accuratius examines, ut Rhetor Rhetorem.

Nota.

Από τῆς θήθης qua sit illa Theta non vides. Melius opinor, si nihil, λιπολογῆντις τῆθην, auaiam, quod ipsum verbum sonat, dixerimus.

Νηρείως χάριται, Nerei charites: sunt pisces, ut Pisci Nerei ex eo patet, ἔχου δὲ ἰχθῆν πρὸς φάτον αὐτῶν, ἀσπαίρει χαίρει.

Ἐπὶ ὄνυμον πάλιν τῆ γενομένης βασιλῆως, Anti-Antigoniam intelligit, ab Antigono Rege conditam, nia vrbis, cognominem qua & Nicaa postea dicta est, Strabo lib. 12. κτίσθαι τῆς Αντιγόνος ἑς ἀντιῶν Αντιγονίαν προσῶπεν. Hac autem Bithynia vicina, in qua hoc radiolum.

Ὅχι ἀναμίνοντα locus hic erat confusus, quem germano sensui restitui; quid enim volebat: Non expectans, donec à tempore Bacchum accipiat: significat, non esse ex vinis asperis, qua oporteat tempore condiri, ac mitigari.

Νικταρῶ ἀπορῶς Ὀμήρω πισίοντι. Allusit Vinum ad illud Odyssea 9. vers. 359.

Ἄλλὰ τὲ δὲ ἀμβροσίης, καὶ νέκταρος ἐστὶν ἀπὸρῶς.

Perum.

Verum hoc ambrosia, & nectaris est latex, inquit de vino generoso, quod postea Panyasis est imitatus.

Νέφλις ὁ τῆς Διονυσίου κρατῆρος. Aqua diluta. *Æschylus, in Eumenidibus aquam vocat, χόος δ' οἰνὸς νεφέλιον μὲν ἵμελα.*

Juliani immanis frugalitas. Hanc autem frugalitatem in Iuliano commendat Ammianus, lib. 25. & immanem fuisse (ut eius verbo utar) asseuerat.

Omitto prolixas villarum descriptiones, quas vide apud Plinium lib. 2. epist. 17. & lib. 5. ep. 6. & apud Sidorium Apollinarem, lib. 2. ep. 2.

SOLITUDO TORRIDA.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXXIV.

AC primo quidem, & sequenti die tolerabilis labor visus, nondum tam vastis solitudinibus aditis, iam tamen sterili, & moriente terra: Sed ut se aperuere campi alto obruti sabulo, haud secus, quam profundum æquor ingressi: terram oculis requirebant. Nulla arbor, nullum culti soli occurrebat vestigium, aquæ etiam deuexerat, quam utribus cameli deuexerant; & in arido solo, ac feruido sabulo nullæ erant. Ad hæc sol omnia accendebat, siccaque, & arida erant omnia, cum repente siue illud Deorum munus, siue casus fuit: obductæ caelo nubes, solum vigente æstu fatigatis, etiam si aquæ deficeret auxilium. Enimvero, ut largum quoque imbrem excusserunt procellæ, pro se quisque excipere eum, quidam ob sitim impotentes sui, ore quoque hiant captare cœperunt.

SPELVNCA.

Apuleius, lib. 4. metam.

Descriptio CXXV.

Mons horridus, syluestribusq; frondibus umbrosus, & in primis altus fuit.

Huius per deuera obliqua, qua saxis asperimis, & ob id inaccessibleis, cingitur: conualles lacunosæ, cauea q; nimium aggerata, & quaqua versus repositæ, naturalem tutelam præbentes ambiabant. De summo vertice fons affluens, bullis ingenibus scaturiebat, perq; ptona delapsus, euomebat vndas argentæas, iamq; riuis pluribus dispersus, ac valles illas amnibus stagnantibus irrigans, in modum stipati maris cuncta cohibebat. Insurgunt verò speluncæ, qua margines montanæ desunt, turris ardua, caula firma, solidis cratibus, ouiliq; stabulatione commoda, porrectis vndique lateribus, ante fores exigui tramites, vice structi parietis attenduntur.

Adde Corycium specum quæ describitur à Pomponio Mela. l. 1. c. 13.

CORYCIUS SPECVS.

Ex Pomponio Mela, lib. 1.

cap. 13.

Descriptio CXXVI.

SVpra Specus est nomine Corycius singulari ingenio, ac supra quam ut describi facile possit eximius. Grandi namque hiatu patens, montem littori appositum, & decem stadiorum cliuo satis arduum, ex summo statim vertice aperit. Tunc altè demissus, & quantum dimittitur amplior, viret lucis pubentibus vndique, & totum se nemoroso laterum orbe complectitur: adeo mitificus ac pulcher, ut mentes accedentium primo aspectu consternat, vbi contemplati durare, non satiet. Vnus in eum descensus est, angustus, asper, quingentorum & mille passuum, per amœnas vmbas, & opaca syluæ quiddam agreste resonantis, riuis hinc atque illinc fluitantibus.

Dddd 3

R.V.